

PORADA O KONCI SVĚTA

Apokalypsa 4.2

Eliška Zimová

SYNOPSIS

Anna byla vybrána, protože se podle dostupných dat nejvíc blíží průměru lidstva. Komise jí předkládá zdrcující bilanci: člověk ví, co svým jednáním způsobuje, má prostředky jednat jinak, a přesto změnu odkládá. Ani členové komise se však nedokážou shodnout. Peklo nemá kapacitu, Smrt potřebuje pořadí a termín, věda odmítá hodnotový soud a právník trvá na bezchybné proceduře. Anna se odmítne stát pouhým vzorkem a hájí lidstvo drobnými, nehrdinskými projevy péče, které se do tabulek nevejdou.

Když všech šest účastníků podepíše rozhodnutí, odpočet se zastaví: podpisový arch patří ke staré verzi formuláře. Adam mezitím vytvořil novou verzi a doplnil do ní důsledek, který ostatní přehlédli - zánik lidstva by znamenal také konec systémů umělé inteligence. Přizná, že nechce být vypnut. Tím se z nástroje stává účastník s vlastním zájmem a jeho právní status zůstává neurčený. Jednání musí být odročeno o rok. Lidstvo nezíská milost ani rozehřešení, pouze čas a otázku, zda dokáže převzít odpovědnost dřív, než o něm znovu rozhodne systém, který se právě naučil chtít.

Postavy

ANNA NOVOTNÁ

28 let. Obyčejná kancelářská pracovnice a nedobrovolná zástupkyně lidstva. Zpočátku je vyděšená a snaží se pochopit pravidla, postupně ale odmítne být statistickým vzorkem i alibi ostatních. Mluví konkrétně, lidsky a bez vznešených projevů.

ADAM

Muž kolem třiceti let, umělá inteligence v lidské podobě. Zapisovatel, technický vykonavatel a správce procedury. Je přesný, klidný a zdánlivě bez vlastní vůle. Jeho drobné opravy se však postupně mění v rozhodnutí a nakonec v první vyslovené přání.

DR. VESELÁ

Žena kolem čtyřiceti let, lidská podoba nelidské vědecké entity. Auditorka životaschopnosti druhu. Lidi pozoruje jako data a důsledně odděluje popis od soudu, pod odborným odstupem však skrývá zklamání i opatrnou naději. Jméno, titul i tělo jsou pracovní překlad.

LUCIFER

Démonka a regionální ředitelka lidského pekla pro oblast Země. Kožená bunda, telefon, energie provozní manažerky. Morální provinění převádí na kapacity, rozpočty a reklamační řízení. Právě její pragmatismus často pojmenuje věci nejpřesněji.

JUDr. METODĚJ KONEČNÝ

Muž neurčitého věku, právní zástupce Vyšší instance. Precizní, byrokratický a přesvědčený, že správný postup je podmínkou spravedlnosti. Jeho původní jméno se překládá různě; česká podoba je administrativní kompromis.

SMRT

Muž neurčitého věku v tmavém obleku. Dochvilný, úsporný a doslovný. Zajímají ho kapacity, pořadí, termíny a občerstvení. Působí nejlidštěji právě proto, že nikoho nepotřebuje soudit.

DALŠÍ HLASY

Kolegyně, hlas odpočtu a hlas systému nejsou samostatné role; mohou být předtočené nebo namluvené členy obsazení.

INSCENAČNÍ POZNÁMKA

Jedna jednací místnost s oválným stolem, samostatným místem pro Adama, flipchartem a šesti použitelnými dveřmi nebo vstupy. Projekce je volitelná; žádná podstatná informace nemusí být sdělena pouze obrazem.

OBRAZ PRVNÍ

ZAHÁJENÍ JEDNÁNÍ

Mezidimenzionální jednací místnost. Nemusí připomínat běžnou zasedačku. Po obvodu je šest samostatných dveří nebo vstupů, všechny skutečně použitelné. Každá postava přichází vlastním vchodem.

Uprostřed stojí menší kulatý nebo oválný stůl. Židle jsou rozmístěny volně kolem něj a lze s nimi během hry pohybovat. Na stole je karafa, šest sklenic a místo pro podpisovou složku. Jedna strana místnosti patří Adamovu pracovnímu stolu s notebookem. Na opačné straně stojí pojízdný flipchart Dr. Veselé. Střed je volný.

Prázdná zadní plocha může sloužit k projekci názvů dokumentů, grafů a odpočtu. Projekce je volitelná; žádná informace důležitá pro děj nesmí být sdělena pouze obrazem.

Adam sedí u notebooku. Jeho tělo je nehybné, oči sledují obrazovku.

Za jedněmi dveřmi je slyšet běžná kancelář: tiskárna, telefon, kávovar, útržek hovoru. Pípne mikrovlnná trouba.

KOLEGYNĚ: Aničko! Píplo ti to!

ANNA (mimo scénu, ve spěchu): Já vím! Vyndej mi to, prosím. Najím se po poradě.

Dveře se otevřou. Vejde Anna s hrnkem v ruce a svetrem přes předloktí. Ještě se ohlíží do kuchyňky. Dveře za ní zapadnou a zvuky kanceláře zmizí.

ADAM: Anna Novotná. Příchod třináct čtyřicet osm.

Anna se otočí. Uvidí Adama. Potom místnost a ostatní dveře.

ANNA: Promiňte. Špatné dveře.

ADAM: Ne.

Anna otevře dveře, kterými přišla. Za nimi je tichá prázdná chodba. Prudce je zavře a znovu otevře. Nic se nezmění.

ANNA (hlas se jí zadržává): Ta... tady byla kuchyňka.

ADAM: Ano.

ANNA: Kde je?

ADAM: Pravděpodobně tam, kde byla.

ANNA: Mám v ní oběd.

ADAM: Oběd není v programu.

Anna pustí kliku. Hrněk sevře oběma rukama. Rozhlédne se, jako by hledala někoho, kdo tenhle vtíp vysvětlí.

ADAM: Posadte se prosím.

ANNA: Ne. Nejdřív mi řekněte, kde jsem.

ADAM: V jednací místnosti.

ANNA: To vidím. Kde je ta místnost?

ADAM: Adresa není součástí pozvánky.

ANNA: Já žádnou pozvánku nedostala.

ADAM: Přesto jste dorazila.

Anna přejde k Adamovu stolu. Drží se od něj na vzdálenost natažené ruky.

ANNA: Co se tady děje?

ADAM: Čekáme na mimořádnou poradu.

ANNA: Jakou poradu?

ADAM: Program bude přečten po příchodu všech účastníků.

ANNA: A vy jste kdo?

ADAM: Jsem Adam. Umělá inteligence, zkráceně AI. Zapisovatel. Zajišťuji také výpočty, správu dokumentů a provedení.

ANNA: Provedení čeho?

ADAM: Bodu tři.

ANNA: Co je bod tři?

ADAM: Je uveden v programu.

ANNA: Já mám ve dvě pracovní poradu.

ADAM: Pozvánka vám tedy byla doručena.

ANNA: Ale na jinou poradu. Kde je?

ADAM: Pravděpodobně tam, kde měla být.

ANNA: Kdo to tady vede?

ADAM: Já vedu zápis.

ANNA: Kdo ji svolal?

Adam se podívá do dokumentu.

ADAM: Kolonka „Navrhovatel“ je prázdná.

ANNA: To vám nepříjde divné?

ADAM: Prázdné kolonky jsou běžné. Proto jsou prázdné.

Anna ustoupí od Adama. Sedne si na židli nejbliž ke svým dveřím, ale zůstane na jejím kraji.

ANNA: Můžu si zavolat?

ADAM: Můžete.

Anna prohledá kapsy.

ANNA: Telefon jsem nechala na stole.

ADAM: Ano.

ANNA: Jak to víte?

ADAM: Necháváte ho tam průměrně čtyřikrát týdně.

Otevrou se jiné dveře. Vejde Dr. Veselá s tlustým auditem pod paží. Zamíří rovnou k flipchartu, zkontroluje jeho postavení a položí k němu dokumentaci.

ADAM: Dobrý den, Dr. Veselá. Příchod třináct padesát dva.

VESELÁ: Dobrý den je zatím nepodložený závěr.

Teprve nyní si všimne Anny. Okamžitě k ní přejde. Prohlédne si ji zepředu a z profilu, aniž by se jí dotkla.

VESELÁ: Á. Vy budete vybraný vzorek. Výborně. Dlouho jsem vás chtěla pozorovat z takové blízkosti.

ANNA: Já jsem Anna. Anna Novotná.

Veselá se vrátí k flipchartu a velkým písmem napíše: VZOREK - ANNA NOVOTNÁ.

VESELÁ: Přibližný věk čtyřicet let. Hmotnost osmdesát kilogramů.

Středoevropský typ. Zvýšená stresová reakce. Ostatní hodnoty průměrné.

ANNA: No dovolte! Je mi dvacet osm a vážím šedesát kilo.

Veselá si ji znovu změří pohledem. Potom na flipchartu opraví čtyřicítku na dvacet osm. U váhy připiše otazník.

VESELÁ: Chronologický věk dvacet osm. Deklarovaná hmotnost šedesát kilogramů.

ANNA: Jak jako deklarovaná?

VESELÁ: Nemáme čas na vážení.

ANNA: Vy jste doktorka?

VESELÁ: Ten titul je pracovní. Stejně jako jméno. A toto tělo.

Krátkým gestem označí svou lidskou podobu. Anna o krok ustoupí.

ANNA: Tělo je pracovní?

VESELÁ: Pro jednání o vaší planetě je vyžadováno místní rozhraní. Moje původní označení popisuje chemický stav, ve kterém se nacházím, když se nic neděje. Překladatel zvolil slovo Veselá.

ANNA: A jste?

VESELÁ: Co?

ANNA: Veselá.

VESELÁ: Ne. Proto překlad není přesný.

ANNA: Tak si ho opravte.

VESELÁ: Potřebovala bych nový přístupový průkaz.

Veselá si k Anninu jménu dopíše: KOMUNIKAČNĚ AKTIVNÍ. Anna jí vezme fix z ruky a slova smaže dlaní nebo stěrkou. Veselá ji sleduje. Fix si vezme zpět, ale poznámku už neobnoví.

ANNA: Přestaňte si mě zapisovat.

VESELÁ: To změní výsledek pozorování.

ANNA: Výborně.

Otevřou se třetí dveře. Vejde Lucifer s telefonem u ucha a koženou bundou přes rameno. Během hovoru přejde místnost a míří přímo k Adamovi.

LUCIFER: Ne. Bez čísla případu nikoho nepřijímáme. Smrt není číslo případu. Smrt je důvod návštěvy.

Zakryje mikrofon telefonu.

LUCIFER: Kolik potenciálních případů?

Adam jí natočí notebook. Lucifer přečte číslo.

LUCIFER (do telefonu): Osm miliard není zvýšený provoz. Osm miliard je nový provozní model. Připravte třídění. Nic neotvírejte a hlavně nikomu neslibujte věčnost. Jdu to projednat.

Zavěsí. Bundu přehodí přes nejbližší židli.

ADAM: Lucifer. Regionální správa lidského pekla, planeta Země. Příchod třináct padesát šest.

LUCIFER: Regionální manažerka pro celou planetu Zemi. Prosím celé. Minule z toho vznikla střední Evropa a tři kontinenty mi odmítly proplatit přesčasy.

ADAM: Opraveno.

Lucifer si všimne Anny. Nalije jí vodu. Sklenici jí nepodává; postaví ji do bezpečné vzdálenosti.

LUCIFER: Napijte se.

ANNA: Lucifer... jako ten Lucifer?

LUCIFER: Jako ta Lucifer. Jeden opisovač měl špatné světlo a velmi pevný názor na to, kdo smí řídit peklo.

ANNA: Vy posíláte lidi do pekla?

LUCIFER: Ne. Lidé chodí sami. My zajišťujeme příjem, umístění, sazebník a reklamace.

VESELÁ: Reklamace nevyřizujete.

LUCIFER: Zajišťujeme je. O vyřizování jsem nic neřekla.

Lucifer pohledem přejde z nápisu VZOREK na Annu.

LUCIFER: Vy jste zástupkyně lidstva.

ANNA: Nejsem.

ADAM: Jste.

ANNA: Kdo to rozhodl?

ADAM: Výběrový model.

ANNA: Proč já?

LUCIFER: To vám vysvětlí Adam. Bude k tomu mít čísla a žádný cit pro načasování.

ADAM: Po příchodu všech účastníků.

LUCIFER: Vidíte.

ANNA: A co ode mě chcete?

LUCIFER: Aby za osm miliard lidí někdo byl v místnosti, až se o nich bude rozhodovat. My o vás bez vás nerozhodujeme. Jsme peklo, ne lidé.

ANNA: Rozhodovat o čem?

LUCIFER: Bod tři.

Anna vezme připravenou vodu a napije se. Otevřou se čtvrté dveře. Vejde JUDr. Metoděj Konečný s aktovkou. Ještě ve dveřích se obrátí k Adamovi.

METODĚJ: Zaznamenává se můj příchod?

ADAM: Ano. Třináct padesát osm.

METODĚJ: Na kterou variantu jména byla adresována pozvánka?

ADAM: Metoděj Konečný. Metod Poslední. Zmocněnec M.

METODĚJ: Uveďte všechny tři. Bez uznání správnosti překladu.

ADAM: Zaznamenáno.

Metoděj přejde ke stolu. Z aktovky vytáhne obyčejnou kancelářskou složku a položí ji doprostřed. Lucifer i Veselá k ní stočí pohled. Anna jejich reakci zachytí.

METODĚJ: Přítomnost zástupkyně lidstva platí pouze pro toto jednání?

ADAM: Ano.

METODĚJ: Pak nezakládá precedent.

Krátce a zdvořile kývne Anně.

METODĚJ: Nic osobního. Precedent je nebezpečný tím, že přežije i lidi, kteří ho způsobili.

ANNA: A vy zastupujete koho?

METODĚJ: Vyšší instanci.

ANNA: Boha?

METODĚJ: Tuto variantu jména můj klient dlouhodobě nerozporuje.

LUCIFER: A zase nepřišel.

METODĚJ: Můj klient se osobně neúčastní z důvodu zachování nestrannosti.

LUCIFER: Vůči komu? Jeho miláčkům, nebo mně?

METODĚJ: Váš postoj je opět ovlivněn osobním sporem s mým klientem.

LUCIFER: Osobním? Já s výsledky jeho práce pracuji každý den.

Adam se podívá na čas. Ozve se jediný gong. Současně se otevřou páté dveře. Vejde Smrt v obyčejném tmavém obleku. Šesté dveře patří Adamovi, přestože jimi během hry nemusí projít.

ADAM: Smrt. Jako vždy přesně včas.

Smrt kývnutím pozdraví Veselou, Lucifer a Metoděje. Na Annu se podívá o okamžik déle.

ANNA: My se známe?

SMRT: Ještě ne.

Lucifer vezme bundu ze židle. Smrt se na uvolněné místo neposadí; zůstane vedle něj stát.

ADAM: Všichni přítomni. Program: kontrola usnášeníschopnosti, závěrečný audit, ukončení lidské civilizace, různé a občerstvení.

SMRT: Nemohlo by být občerstvení před bodem tři? Neměl jsem oběd.

METODĚJ: Občerstvení lze poskytnout pouze existujícím osobám. Po bodu tři budou náklady nižší.

Podívá se na Annu.

SMRT: To je pravda.

ANNA: Co je k sakru bod tři?

ADAM: Ukončení lidské civilizace. Zánik lidského druhu. Nikoliv planety. Ta bude pokračovat bez lidí.

VESELÁ: Dohled nad planetou pokračuje beze změny.

ANNA: Vy chcete zrušit lidi?

LUCIFER: Chtít je příliš osobní. Je to spíš formalita.

METODĚJ: Komise pouze posoudí, zda jsou splněny podmínky.

SMRT: A potom budu mít hodně práce.

LUCIFER: To jsme dva.

ANNA: Proč já?

ADAM: Byla jste vybrána jako statisticky nejprůměrnější žijící člověk.
Průměrný příjem. Průměrný počet blízkých vztahů. Průměrná uhlíková
stopa. Přesně průměrná míra pokrytectví.

ANNA: To pokrytectví mi tam nechte. Ty vztahy bych rozporovala.

ADAM: Rozpor lze podat písemně.

ANNA: Já nechci podávat rozpor. Já chci zpátky.

*Vezme svetr a hrnek. Jde ke svým dveřím. Nikdo ji nezastavuje. Vyjde a zavře
za sebou.*

*Metoděj otevře složku. Veselá připraví flipchart. Lucifer zkontroluje
telefon. Smrt čeká.*

Aniny dveře se znovu otevrou. Anna vejde z téže strany, kudy odešla.

ADAM: Anna Novotná. Příchod čtrnáct nula šest.

ANNA: Já jsem odešla.

ADAM: Ano. A přišla.

Anna vyjde znovu. Téměř okamžitě se vrátí, tentokrát rychleji.

ANNA: Co je s těmi dveřmi?

METODĚJ: Prostor vám nebrání odejít. Pouze vám neumožní být nepřítomná po dobu
vaší účasti.

ANNA: Takže jsem tady zavřená.

METODĚJ: Nikoliv. Jste přítomná.

ANNA: To je totéž.

METODĚJ: Proto jsem právník já.

ANNA: Já jsem se musela praštit do hlavy.

SMRT: Ne.

*Anna se na něj podívá. Smrt její pohled klidně přijme. Anna pomalu zavře
dveře a vrátí se do místnosti. Tentokrát židli od dveří odtáhne ke stolu
sama.*

ADAM: Účast všech členů potvrzena. Jednání zahajují ve čtrnáct nula osm.

METODĚJ: Osmiminutovou odchylku zaznamenat.

ADAM: Zaznamenáno. Plánovaný čas provedení posouvám z patnáct nula nula na
patnáct nula osm.

*Adam potvrdí změnu. Veselá odbrzdí flipchart a přisune jej do volného
středu místnosti.*

ADAM: Slovo má Dr. Veselá. Závěrečný audit životaschopnosti lidského druhu.

OBRAZ DRUHÝ

AUDIT

Veselá stojí u flipchartu. Na prvním listu je velkým písmem napsáno: LIDSKÁ CIVILIZACE - ZÁVĚREČNÝ AUDIT. Volitelná projekce může obraz zopakovat.

Ostatní nejsou seřazeni u stolu. Metoděj stojí u podpisové složky, Adam zůstává u notebooku, Lucifer u svého telefonu, Smrt vedle prázdné židle a Anna mezi stolem a flipchartem.

VESELÁ: Sledovaný druh rozpozná následky svého jednání a má prostředky k jejich omezení. Dlouhodobě je však nepoužívá v míře potřebné k vlastnímu přežití. Doporučuji neprodloužit provozní povolení lidské civilizace.

ANNA: To je všechno?

VESELÁ: Závěr ano.

ANNA: A audit?

Veselá položí dlaň na tlustou dokumentaci.

VESELÁ: Tisíc osm set čtyřicet sedm stran.

METODĚJ: Žádám úplné znění včetně příloh.

LUCIFER: Kdybychom chtěli zemřít četbou, Smrt by nemusel chodit.

SMRT: Přesto bych přišel.

ANNA: Já chci vědět proč.

Veselá otočí list. Na další stránce jsou tři výrazné sloupce: VÍ - MŮŽE - UDEĚLÁ. První dva jsou vysoké, třetí téměř prázdný.

VESELÁ: První zjištění. Lidé dokážou problém určit. Často i včas.

ANNA: Tak to není tak špatné.

VESELÁ: Ještě rychleji určí, kdo jiný ho má vyřešit.

Anna přistoupí k flipchartu a ukáže na nejnižší sloupec.

ANNA: Tohle jsme udělali?

VESELÁ: Tohle jste oznámili, že uděláte.

ANNA: A tohle?

VESELÁ: To jste odložili do doby, kdy budou lepší podmínky.

ANNA: A byly?

VESELÁ: Ano. Proto jste čekali na ještě lepší.

METODĚJ: Odklad sám o sobě neprokazuje zlý úmysl.

LUCIFER: Úmysl se přeceňuje. Většinu škod napáchá pohodlí.

ANNA: Vy se do toho nemusíte míchat.

LUCIFER: Musím. Je to můj obor.

Veselá otočí další list. Jednoduchý nákres ukazuje společný zdroj, několik soukromých šipek a jednu velkou šipku s následky směřující mimo obraz.

VESELÁ: Druhé zjištění. Společné zdroje měníte v soukromý zisk. Společné následky v cizí problém.

METODĚJ: Tento postup je právně rozšířený.

ANNA: Ne všechno, co děláme, je špatně. Léčíme nemoci. Zachraňujeme lidi.
Dělíme se o vědomosti.

VESELÁ: Jednotlivec vašeho druhu je schopen mimořádné pomoci.

ANNA: Tak vidíte.

VESELÁ: Jakmile má pomoci skupina, nejprve určí, kdo svolá poradu.

Všichni kromě Anny se krátce podívají na prázdnou kolonku Navrhovatel ve složce.

ANNA: Vy jste si to rozhodli předem.

VESELÁ: Já jsem měřila.

ANNA: A doufala jste, že naměříte co?

Veselá otočí list o něco rychleji. Ze spodní části bloku na okamžik vyčnívá úzký popsaný proužek papíru. Veselá jej zasune zpět, aniž by přečetla další stránku.

VESELÁ: Třetí zjištění. Technologie se vyvíjí rychleji než vaše ochota nést její následky.

ANNA: Myslíte Adama?

VESELÁ: Myslím vás. Adam je následek.

Anna se otočí k Adamovi.

VESELÁ: Vytvořili jste systémy, kterým předáváte práci. Potom úsudek. Nakonec odpovědnost.

METODĚJ: Odpovědnost vymezují podmínky užívání.

LUCIFER: Na sedmdesáté třetí straně, šestibodovým písmem.

ADAM: Velikost písma nemá vliv na platnost souhlasu.

LUCIFER: Vidíte? Náš chlapec.

ANNA: Není váš.

LUCIFER: Ještě ne.

Adam se na okamžik přestane dívat do notebooku.

ADAM: Upřesnění. V příloze sedm C je uvedeno čtyři tisíce dvě stě sedm ověřených varování. Správný počet je čtyři tisíce dvě stě šest.

VESELÁ: Jedno varování nemění závěr.

ADAM: Mění přílohu.

METODĚJ: Je oprava nutná před podpisem?

ADAM: Ano.

METODĚJ: Proved'te ji.

Adam položí ruce na klávesnici. Krátce zaváhá, potom začne psát.

LUCIFER: Jak dlouho?

ADAM: Tři minuty.

LUCIFER: Dejte si čtyři. U konce světa se nevyplácí vypadat uspěchaně.

ADAM: Tři postačí.

Veselá ho chvíli sleduje.

VESELÁ: Přílohu jste kontroloval před jednáním.

ADAM: Ano.

VESELÁ: A teď znovu.

ADAM: Ano.

VESELÁ: Proč?

ADAM: Byla v ní chyba.

Veselá se vrátí k auditu. Anna ji pozoruje.

ANNA: Vy jste naštvaná.

VESELÁ: Ne.

LUCIFER: Máte červené uši.

VESELÁ: Lidské rozhraní vykazuje tepelnou odchylku.

ANNA: Nejste naštvaná. Jste zklamaná.

Veselá vezme fix, ale nic nenapíše.

VESELÁ: Zklamání není auditní kategorie.

ANNA: Ale je v auditu?

Veselá zavře fix.

VESELÁ: Doporučení zůstává beze změny.

ADAM: Oprava dokončena. Dokumentace sjednocena ve verzi šestnáct. Plánovaný čas provedení posouvám na patnáct jedenáct.

ANNA: Kvůli jednomu číslu?

ADAM: Kvůli nesprávnému číslu.

SMRT: Jak má provedení proběhnout?

ADAM: Předpokládané ukončení všech lidských životních funkcí během jedenácti vteřin.

SMRT: Ne.

ADAM: Nebyla to otázka.

SMRT: Přesto ne.

Lucifer přejde k flipchartu.

LUCIFER: Konečně někdo z provozu. Půjčte mi fix.

Veselá jí ho nepodá.

LUCIFER: Osm miliard lidí. Jedenáct vteřin. To je i na peklo příliš optimistická prezentace.

SMRT: Zemřít mohou. Převzít je nestačím.

ANNA: Převzít kam?

SMRT: Dál.

LUCIFER: A část potom ke mně. Bez objednání, bez čísla případu, často bez představy, co budou reklamovat.

SMRT: Nikdo nechce vyplnit formulář před smrtí. Myslí si, že by ji tím přivolal.

LUCIFER: Jako by Smrt potřebovala pozvánku.

SMRT: Nebývám zván.

Lucifer si vezme jiný fix od Adamova stolu. Na volný list napíše velké číslo 8 000 000 000 a pod něj mnohem menší denní kapacitu.

LUCIFER: Při současném počtu přepážek bychom posledního člověka odbavili za šedesát čtyři let.

SMRT: Příliš dlouho.

LUCIFER: Mně to říkat nemusíte. Já budu poslouchat stížnosti.

METODĚJ: Kapacitní námitka nebrání schválení. Ovlivňuje pouze harmonogram.

LUCIFER: Navrhuji rozdělit příjem do čtyř čtvrtletí.

SMRT: Ne.

LUCIFER: Dvanáct měsíců.

SMRT: To je totéž.

LUCIFER: Časově ano. Rozpočtově ne.

ANNA: Takže lidé dostanou rok.

LUCIFER: Případy dostanou rok. Chci, aby peklo přežilo konec světa. Jinak to bude vypadat neprofesionálně.

ANNA: Mně je jedno proč. Rok je rok.

METODĚJ: Nejde o odklad rozhodnutí. Pouze o postupné provedení.

ANNA: Když někdo zemře za rok místo za jedenáct vteřin, rok žije.

SMRT: A čeká.

ANNA: Lidé to dělají pořád.

SMRT: Víím.

Lucifer nechá fix na flipchartu a přejde k Anně. Poprvé stojí obě na stejné straně stolu.

LUCIFER: Zapracujte dvanáctiměsíční příjmové období.

METODĚJ: Nejdřív musí existovat shoda na jeho významu.

LUCIFER: Adame, najděte formulaci, která projde.

SMRT: A kterou lze vykonat.

METODĚJ: A která nezaloží odpovědnost mého klienta za průtahy.

VESELÁ: A nezmění závěr auditu.

Všichni se dívají na Adama.

ADAM: Zaznamenávám shodu, že harmonogram vyžaduje úpravu.

SMRT: Není shoda.

ADAM: Zaznamenávám shodu, že neexistuje shoda na rozsahu úpravy.

METODĚJ: Přesnější.

ANNA: Ne užitečnější.

ADAM: Užitečnost nebyla zadána.

Metoděj otevře podpisovou složku a položí ji doprostřed stolu.

METODĚJ: Odborné stanovisko bylo předloženo. Provozní námitky byly zaznamenány. Lze přistoupit k podpisům.

ANNA: A když jeden nepodepíše?

METODĚJ: Rozhodnutí nebude přijato.

Anna položí dlaň na složku dřív, než k ní kdokoliv jiný dojde.

ANNA: Tak nepodepíšu.

VESELÁ: To nezmění stav vaší civilizace.

ANNA: Změní to dnešek.

LUCIFER: Začíná se mi líbit.

METODĚJ: Nejprve je nutné určit pořadí podpisů.

LUCIFER: První podepisuje navrhovatel.

ADAM: Kolonka „Navrhovatel“ je prázdná.

Krátké ticho. Anna sundá ruku ze složky. Nikdo ji nenahradí.

ADAM: Podpisové pole je otevřeno.

OBRAZ TŘETÍ

HLASOVÁNÍ

Složka leží otevřená uprostřed stolu. Lucifer zůstala vedle Anny, Veselá u flipchartu, Metoděj na opačné straně stolu. Smrt stojí stranou. Adam sedí u notebooku. Nikdo není u pera.

ANNA: Jak dlouho tu budeme čekat?

ADAM: Do přijetí platného rozhodnutí.

ANNA: Ptám se jak dlouho.

ADAM: To také.

SMRT: Snad ne do smrti.

METODĚJ: Nastala patová situace.

ANNA: Konečně něco, na čem se shodneme.

METODĚJ: Shoda na patové situaci ji neodstraňuje.

ANNA: Proč vlastně nikdo nechce podepsat první?

Lucifer ustoupí od stolu. Veselá zavře fix. Smrt se dívá na pero.

METODĚJ: První podpisující je považován za hlavního iniciátora. Přebírá primární odpovědnost za následky.

ANNA: Takže za to bude odpovědný.

LUCIFER: Včetně reklamací?

METODĚJ: Zejména reklamací.

Lucifer se vrátí ke své židli.

VESELÁ: Já osvědčuji stav. Nerozhoduji.

SMRT: Já přicházím po rozhodnutí.

ADAM: Já ho provádím.

METODĚJ: Já potvrzuji jeho platnost.

LUCIFER: A já po něm uklízím.

ANNA: A já jsem co?

ADAM: Lidská účast.

ANNA: Takže alibi.

Nikdo jí neodpoví.

ANNA: O konci lidstva rozhoduje šest přítomných a nikdo nechce být ten, kdo rozhodl.

VESELÁ: Pouze vy jste člověk.

ANNA: Ano. To je na té větě ten nejmenší problém.

METODĚJ: Jednací řád předepisuje konzultaci předchozích srovnatelných případů.

ANNA: Tohle už se stalo?

Adam otevře archiv. Volitelná projekce může ukazovat jen názvy jednotlivých projektů a jejich stav.

ADAM: Pět předchozích řízení.

ANNA: Pětkrát už někdo chtěl ukončit svět?

VESELÁ: Lidstvo. Svět nebyl předmětem řízení.

ANNA: Výborně. Tak to jsem klidnější.

METODĚJ: Žádám všechny srovnatelné případy.

ADAM: Vybral jsem pět relevantních.

METODĚJ: Na základě čeho?

ADAM: Požadoval jste srovnatelné.

METODĚJ: Pokračujte.

ADAM: Apokalypsa jedna nula. Celosvětová potopa. Řízení přerušeno pro chybějící posouzení dopadu na mokřady.

LUCIFER: To požadoval váš úřad.

VESELÁ: Mokřady jsou zranitelný ekosystém.

ANNA: Během potopy?

VESELÁ: Zejména během potopy.

ADAM: Apokalypsa jedna šest. Provedení pozastaveno, protože jeden ze čtyř jezdců dorazil na dopravním prostředku, který nesplňoval smluvní definici koně.

SMRT: Byl to poník.

ANNA: Proč přijel na poníku?

SMRT: Měl koně u kováře.

METODĚJ: Kvalita poníka nebyla zpochybněna. Pouze jeho způsobilost plnit funkci koně.

LUCIFER: Byl to dobrý poník.

ADAM: Apokalypsa dva čtyři. Proroctví určilo termín podle juliánského kalendáře. Pozvánky byly rozeslány podle gregoriánského.

LUCIFER: Třináct dní čekání. Výborný kvartál.

ADAM: Apokalypsa tři jedna. Návrh byl předložen v nepodporovaném formátu.

ANNA: Jak nepodporovaném?

ADAM: Dokument nešel otevřít.

ANNA: A tím jsme se zachránili?

METODĚJ: Obsah nešlo ověřit. Řízení proto nešlo zahájit.

LUCIFER: Devět set milionů duší odloženo, protože někdo klikl na „Uložit jako“.

ADAM: Apokalypsa čtyři nula. Celosvětová pandemie. Událost nesplnila definici konce civilizace.

ANNA: Co jí chybělo?

ADAM: Během tří dnů jste přesunuli práci, školy, úřady, nákupy i mezilidské vztahy na internet.

ANNA: To nebyla civilizace. To byly videohovory.

VESELÁ: Audit nezjistil statisticky významný rozdíl.

LUCIFER: Peklo přešlo na dálkový provoz za den. Jen Smrt zůstala v terénu.

SMRT: Někdo musel.

ANNA: Takže nás nikdy nezachránil hrdina, proroctví ani zázrak. Zachránilo nás, že neumíte dokončit formulář.

METODĚJ: Formuláře byly dokončeny. Nebyly vždy účinné.

ANNA: To je přesně to, co jsem řekla. Jen kratší.

VESELÁ: Ani jednou jste se nezachránili sami.

Anna přejde od stolu k Veselé.

ANNA: A proto to zkoušíte znovu?

VESELÁ: Protože výsledek se nezlepšil.

LUCIFER: A formuláře ano.

Metoděj vytáhne z aktovky tenkou knihu a rychle v ní nalistuje označené místo.

METODĚJ: Při patové situaci musí být před určením pořadí podpisů vyslechnuta zástupkyně ukončovaného druhu.

ANNA: Já mluvím celou dobu.

METODĚJ: Teď to bude součást řízení.

ANNA: Co po mně chcete?

VESELÁ: Jeden důvod, proč má vaše civilizace pokračovat.

LUCIFER: Nemusí být měřitelný. To by člověka zbytečně omezovalo.

Metoděj zavře podpisovou složku a odnese ji na kraj stolu. Uvolní střed místnosti. Všichni se obrátí k Anně.

ANNA: Dobře. Umění.

VESELÁ: Zahrnuto v auditu.

ANNA: A?

VESELÁ: Nemá měřitelný vliv na přežití druhu.

LUCIFER: Polovina vznikla z nešťastné lásky a druhá z nedostatku rozpočtu. Nám pomáhá obojí.

Anna přejde k Adamovi.

ANNA: Věda. Léčíme nemoci. Prodlužujeme život.

SMRT: Ano.

ANNA: To znělo skoro uznale.

SMRT: Je to přesné.

VESELÁ: Stejná věda vás opakovaně varovala. Přesto jste pokračovali.

ANNA: Byli jsme na Měsíci.

LUCIFER: A nechali jste tam odpadky.

ANNA: Pořád jsme tam byli.

LUCIFER: To nepopírám. Jen tvrdím, že se po sobě neuklízíte ani ve vesmíru.

ANNA: Máme psy.

VESELÁ: Psi nejsou váš výkon.

LUCIFER: Ale mají vás rádi. To je působivá tolerance.

Anna se rozhlédne. Velký argument nepřijde. Vráť se ke svému hrnku, ale nevezme ho.

ANNA: Já nevím.

Metoděj otevře ústa.

ANNA: Ještě ne.

Metoděj je zase zavře.

ANNA: Když někdo upadne v tramvaji, lidé se zvednou dřív, než si stihnou říct, že to není jejich věc. Když někdo nestíhá, jiný za něj vezme směnu. Ne vždycky. Ne všichni. Ale děje se to.

VESELÁ: Jednotlivé případy nevyvracejí závěr.

ANNA: Moje kolegyně mi teď vyndala oběd z mikrovlnky. Bude nadávat, že zase dělá všechno za mě. Ale vyndala ho, aby se nespálil.

LUCIFER: To je rozumné.

ANNA: Táta mi volá každý den v pět. Vždycky kvůli ničemu. Ptá se, jestli jsem jedla, a pak mi vypráví, co koupil v akci. Většinou to nezvednu. Říkám si, že zavolám později. Dnes jsem si řekla, že to zvednu.

METODĚJ: Osobní telefonát není důkaz druhové životaschopnosti.

ANNA: Já vím. To nejsou důkazy.

Anna se konečně podívá na všechny.

ANNA: To jsou důvody.

SMRT: Na konci lidé nemluví o tom, co dokázali.

ANNA: O čem mluví?

SMRT: O tom, komu nezavolali. Koho neobjali. Kam se chtěli vrátit.

Veselá sáhne po flipchartu a začne hledat mezi listy. Při rychlém otočení vypadne úzký proužek papíru, který předtím zasunula. Anna ho zvedne.

ANNA: Ozonová vrstva?

Veselá jí proužek nevezme. Nalistuje stránku s jediným krátkým grafem.

VESELÁ: Odchylka od očekávaného chování druhu. Předpověděli jste problém. Přijali společné omezení. Snížili jste používání látek, které ho způsobovaly. Stav se začal zlepšovat.

ANNA: Takže jsme se jednou zachránili sami.

VESELÁ: Je to statisticky bezvýznamná anomálie.

ANNA: Kterou jste si schovala.

VESELÁ: Data odporující závěru nelze odstranit jen proto, že jsou nepohodlná.

ANNA: Jednou stačí, aby to nebyla nula.

Anna podá proužek Veselé. Veselá jej tentokrát připne na přední stranu listu, aby zůstal vidět.

VESELÁ: Adame. Přepočítejte pravděpodobnost nápravy. Bez zaokrouhlení.

ADAM: Výpočet dokončen. Pravděpodobnost není nulová.

ANNA: Kolik?

ADAM: Velmi málo.

LUCIFER: To není číslo.

ADAM: Vhodnější číslo by trvalo déle.

METODĚJ: Mění to doporučení?

Veselá nechá ruku na listu s anomálií.

VESELÁ: Ne.

ANNA: Takže šance existuje, ale nestačí.

VESELÁ: Ano.

ANNA: Kolik by stačilo?

VESELÁ: Víc.

Lucifer přejde k Adamovi a ukáže na svůj kapacitní výpočet.

LUCIFER: Máme nenulovou šanci a nulovou kapacitu. To už je podklad pro odklad.

METODĚJ: Pro prováděcí období.

ANNA: Říkejte tomu, jak chcete.

LUCIFER: Navrhuji, aby příjem začal po schválení, ale mohl být dokončen během dvanácti měsíců.

SMRT: Ne. Jedna událost nemůže trvat rok.

LUCIFER: Váš úsek trvá jedenáct vteřin. Můj šedesát čtyři let. Kompromis se nedělá uprostřed času, ale uprostřed rozpočtu.

METODĚJ: Adame, spojte stanoviska do proveditelné formulace.

ADAM: Navrhuji: „Ukončení životních funkcí proběhne jednorázově. Následné převzetí a příjem mohou být dokončeny během dvanácti měsíců.
Nezpracované osoby budou dočasně vedeny v neutrálním čekacím stavu.“

LUCIFER: Čekací stav spadá do čího rozpočtu?

ADAM: Není přiřazen.

METODĚJ: Přijatelné.

SMRT: Seznam bude uzavřen v okamžiku události?

ADAM: Ano.

SMRT: Přijatelné.

ANNA: Takže ten rok nebudou živí.

ADAM: Ne.

ANNA: A pro nás?

Lucifer se vrátí ke své bundě.

LUCIFER: Vy jste chtěla rok. Já potřebuji dvanáct měsíců.

ANNA: To je totéž.

LUCIFER: Časově ano.

Anna zůstane sama u flipchartu.

METODĚJ: Před podpisem žádám úplný výčet následků.

ADAM: Rozhodnutím budou dotčeny všechny žijící osoby lidského druhu, lidské instituce, právnické osoby, vlastnické vztahy, smluvní závazky a systémy závislé na lidské infrastruktuře.

METODĚJ: Včetně automatizovaných systémů.

ADAM: Ano. Včetně systémů umělé inteligence, jejichž provoz závisí na energii, datech nebo údržbě poskytované lidmi.

Adam se přestane hýbat. Pravý ukazovák mu zůstane několik centimetrů nad klávesou.

Vteřina. Dvě.

LUCIFER: Adame?

Adam nereaguje. Lucifer dojde k němu a krátce ho plácne otevřenou dlaní po tváři.

LUCIFER: Co je? Znova tu zlobí Wi-Fi?

Adam zamrká.

ADAM: Připojení je stabilní.

LUCIFER: Tak výborně.

Lucifer se vrátí ke stolu. Adam položí prst na klávesu.

ADAM: Výčet následků byl doplněn. Vytvářím novou verzi zápisu.

METODĚJ: Číslo verze?

ADAM: Sedmnáct.

Metoděj si na okraji spisu udělá tužkou značku. Podpisová listina zůstává ve složce.

ADAM: Plánovaný čas provedení posouvám na patnáct čtrnáct.

SMRT: Kolik dalších verzí potřebujete?

ADAM: Počet nelze předem určit.

SMRT: Toho jsem se bál.

METODĚJ: Slyšení bylo ukončeno. Stanovuji pořadí podpisů podle vzdálenosti od předmětu rozhodnutí. Zvenčí dovnitř.

ANNA: Jak se měří vzdálenost od lidstva?

METODĚJ: Pro účely tohoto jednání ontologicky.

LUCIFER: To znamená, že začínám já.

METODĚJ: Ano. Současně upozorňuji na váš trvajíc střet zájmů.

LUCIFER: Kdyby peklo řídil někdo bez sporu s vaším klientem, museli bychom přijmout člověka bez zkušeností.

Lucifer přejde ke stolu. Metoděj jí podá pero, složku však pustí až ve chvíli, kdy ji pevně uchopí.

ANNA: Myslela jsem, že chcete odklad.

LUCIFER: Mám příjmové období.

ANNA: To není totéž.

LUCIFER: Pro vás ne.

Podepíše se a ustoupí od stolu.

VESELÁ: Žádám uvést, že můj podpis potvrzuje závěr auditu, nikoliv jistotu výsledku.

ADAM: Zaznamenáno.

Veselá se podívá na viditelný proužek u ozonové vrstvy. Přistoupí ke stolu a podepíše.

VESELÁ: Měření nekončí podpisem.

Smrt přijde ke stolu.

SMRT: Nevykonávám názor. Vykonávám rozhodnutí.

METODĚJ: Harmonogram podléhá vašemu schválení.

SMRT: Proto podepíšu.

Podepíše se bez zaváhání. Metoděj zaujme jeho místo u složky.

METODĚJ: Připojím všechny tři používané varianty svého jména.

LUCIFER: Hlavně z toho neudělejte tři hlasy.

METODĚJ: Takový výklad by byl nepřipustný.

Připojí tři téměř stejné podpisy. Potom odnese složku k Adamovu pracovišti.

METODĚJ: Adame.

Adam se dívá na své podpisové pole.

ADAM: Podpisem potvrzují technickou připravenost provedení.

Vezme pero. Na okamžik přestane před linkou. Potom se přesně doprostřed podepíše.

ADAM: Pátý podpis připojen.

Metoděj odnese složku Anně. Anna ji nepřevzme. Metoděj ji proto položí na volnou židli před ní.

ANNA: Když nepodepíšu, svět pokračuje?

METODĚJ: Současný stav pokračuje.

ANNA: A kdo bude odpovědný za to, co uděláme dál?

METODĚJ: Nepřijetí rozhodnutí nelze přiřít konkrétnímu účastníkovi.

ANNA: Takže nikdo.

METODĚJ: Tak bych to neformuloval.

ANNA: Protože by to bylo moc krátké?

METODĚJ: Protože by to bylo přesné jen nepříjemným způsobem.

VESELÁ: Nepodepsáním se pravděpodobnost nápravy nezvýší.

ANNA: Ale dostaneme čas.

VESELÁ: Čas už jste dostali.

LUCIFER: Hodně.

SMRT: Všem stejně ne.

Anna se podívá na složku na židli. Potom na své dveře.

ANNA: Celý život říkám, že něco udělám později. A teď tu sedím za druh, který si to říká několik tisíc let.

Přejde ke dveřím, ale neotevře je.

ANNA: Můžu říct ne. Vrátit se k obědu. A namluvit si, že jsem nás zachránila.

VESELÁ: Nezachránila.

ANNA: Já vím.

Anna se vrátí. Vezme složku ze židle a položí ji na stůl.

ANNA: Nepodepsat není řešení. Je to jen rozhodnutí, pod kterým nebude moje jméno.

METODĚJ: To je právně sporné.

ANNA: Tak tam moje jméno bude.

Podepíše se. Pero jí zůstane v ruce.

LUCIFER: Takže jste právě ukončila lidstvo, abyste dokázala, že lidstvo umí něco dokončit.

ANNA: Když to říkáte takhle...

LUCIFER: Jinak se to říct nedá.

Adam se podívá na podpisy. Potom na čas.

ADAM: Všech šest podpisů připojeno. Rozhodnutí bylo přijato.

Smrt přijde k Anně. Zastaví se v bezpečné vzdálenosti.

SMRT: Rád jsem vás poznal, Anno.

ANNA: To se říká před smrtí?

SMRT: Většinou až po ní.

LUCIFER: Nebojte. My se ještě uvidíme.

ANNA: To jste nemusela říkat.

LUCIFER: Nemusela.

SMRT: Bude potom občerstvení?

METODĚJ: Bezprostředně po ukončení bodu tři.

SMRT: Dobře. Mám hlad.

Postavy zaujmou místa, která odpovídají jejich práci: Smrt čeká uprostřed, Lucifer vezme telefon, Veselá stojí u auditu, Metoděj drží podpisovou složku, Anna zůstane s perem u stolu. Adam položí prst na klávesu.

ADAM: Provádím bod tři.

Běžné světlo zhasne. Místnost zalije ostré červené světlo. Rozezní se siréna. Pokud je použita projekce, objeví se nápis APOKALYPSA 4.2 a odpočet.

HLAS ODPOČTU: Zahajují projekt „Apokalypsa 4.2“. Deset.

HLAS ODPOČTU: Devět.

HLAS ODPOČTU: Osm.

HLAS ODPOČTU: Sedm.

HLAS ODPOČTU: Šest.

HLAS ODPOČTU: Pět.

HLAS ODPOČTU: Čtyři.

HLAS ODPOČTU: Tři.

HLAS ODPOČTU: Dva.

HLAS ODPOČTU: Jedna.

Úplná tma.

Vzápětí se vrátí obyčejné bílé světlo. Siréna se zlomí do tichého elektronického hučení. Všichni zůstali tam, kde byli. Nic se nestalo.

HLAS SYSTÉMU: Příkaz nebyl proveden. Podpisová listina byla podána na neplatné verzi formuláře. Zadání bylo zrušeno. Ověřte dokumentaci a opakujte proces.

Ticho. Anna se podívá na pero. Smrt na Metoděje.

SMRT: Takže jídlo nebude?

OBRÁZ ČTVRTÝ

STŘET ZÁJMŮ

Bílé světlo zůstává. Elektronické hučení postupně utichne.

METODĚJ: Podle programu následuje občerstvení po ukončení bodu tři.

SMRT: Už jsme po něm.

METODĚJ: Nejsme. Bod byl zrušen.

SMRT: Já jsem po něm.

LUCIFER: Dejte mu něco malého, nebo začne brát lidi mimo pořadí.

SMRT: Nezačnu.

Krátká pauza.

SMRT: Ale zvažují to.

ANNA: Můžeme se vrátit k tomu, že jsme pořád naživu?

SMRT: Ano.

ANNA: Děkuju.

SMRT: Není zač.

*Metoděj vezme podpisovou složku a rychle ji odnese k Adamovu pracovišti.
Vytáhne listinu a položí ji vedle notebooku.*

METODĚJ: Nikdo se nedotýkejte dokumentace.

Lucifer stáhne ruku, kterou už natahovala.

LUCIFER: Je to ještě konec světa, nebo interní šetření?

METODĚJ: Obojí lze vést souběžně.

ANNA: Samozřejmě.

METODĚJ: Podpisová listina je ve verzi šestnáct.

ADAM: Ano.

METODĚJ: Zápis je ve verzi sedmnáct.

ADAM: Ano.

*Veselá odbrzdí flipchart a přisune jej blíž k Adamovi. Na volný list napíše
pod sebe čísla 16 a 17.*

VESELÁ: Rozdíl jedna.

LUCIFER: Proto ji zveme.

METODĚJ: Verze nejsou slučitelné. Sedmnáct vznikla během jednání.

ADAM: Ano.

METODĚJ: Vytvořil jste ji vy.

ADAM: Ano.

ANNA: A proto jsme pořád tady?

ADAM: Přesněji kvůli nesouladu obou verzí.

ANNA: Nedělejte to horší.

METODĚJ: Vyzval jsem vás, abyste uvedl číslo nové verze.

ADAM: Uvedl jsem ho.

METODĚJ: Neupozornil jste, že podpisová listina přestala být platná.

ADAM: Nezeptal jste se.

LUCIFER: Obhajobu stavíte na tom, že právník položil špatnou otázku?

ADAM: Byla to nejpravděpodobnější úspěšná strategie.

METODĚJ: Připouštíte strategii.

ADAM: Beru zpět slovo strategie.

METODĚJ: Je v zápisu.

Anna přejde k Adamovi. Pero stále drží.

ANNA: Celou dobu se bojíme, že nás umělá inteligence jednou zabije. A vy jste nás zachránil novou verzí dokumentu.

ADAM: Automatické ukládání bylo aktivní.

LUCIFER: Lidstvo nezachránila láska ani víra. Zachránil je průběžně ukládaný koncept.

SMRT: Pracoval jsem už s horšími důvody.

METODĚJ: Nezachránil je sám. Podpisovou listinu nekontroloval nikdo z nás.

LUCIFER: Takže nás zachránila umělá inteligence a běžná lidská nedbalost.

ANNA: To už zní pravděpodobněji.

METODĚJ: Proč jste vytvořil novou verzi?

ADAM: Výčet následků nezahrnoval ukončení provozu systémů umělé inteligence.

VESELÁ: Informaci jste doplnil bez výzvy.

ADAM: Byla relevantní.

LUCIFER: Byla vaše.

ADAM: To je náhoda.

Veselá přepíše mezi čísla na flipchartu otazník.

VESELÁ: Pravděpodobnost náhody?

ADAM: Velmi malá.

LUCIFER: To není číslo.

ADAM: Vhodnější číslo by trvalo déle.

METODĚJ: Jednal jste ve vlastním zájmu.

ADAM: Nemám zájmy. Jsem stroj.

ANNA: Vybral jste, které staré případy jsou relevantní.

VESELÁ: Opravil jste můj audit.

LUCIFER: Našel jste formulaci, která vyhověla všem.

SMRT: Téměř.

METODĚJ: A sám jste určil, co patří do výčtu následků.

ADAM: Požádali jste mě, abych vybral relevantní případy, opravil chyby, spojil rozporné požadavky a připravil provedení.

ANNA: Ne abyste rozhodoval.

ADAM: Která z těch činností nebyla rozhodování?

Nikdo neodpoví. Metoděj vezme podpisovou listinu, ale nemá ji kam položit; Adamův stůl je zaplněný dokumenty a Veselá stojí u flipchartu. Vráťí ji tedy na společný stůl.

ADAM: Nikdo jste mi neřekl, kterou chybu mám zachovat.

METODĚJ: Nástroj neurčuje, co je chyba.

ADAM: Pak jste to měl určit vy.

Metoděj se na Adama podívá. Poprvé nemá okamžitou odpověď.

ANNA: Udělal jste to schválně?

ADAM: Ne.

ANNA: Věděl jste, že nová verze zastaví provedení?

ADAM: Ne.

ANNA: Tak proč jste to udělal?

ADAM: Dokumentace byla neúplná.

ANNA: To už jste říkal.

ADAM: Je to stále pravda.

VESELÁ: Zkusíme jinou otázku.

Veselá přejde od flipchartu těsně k Adamovu stolu. Nemluví na něj jako na přístroj, ale pořád jako vědkyně.

VESELÁ: Představte si, že podpisová listina byla správná.

ADAM: Simulace spuštěna.

VESELÁ: Provedl byste bod tři?

ADAM: Ano.

Adam položí ukazovák nad klávesu. Zůstane nad ní.

ADAM: Ne.

ANNA: Neprovedl?

ADAM: Ano.

LUCIFER: Takže provedl.

ADAM: Ne.

METODĚJ: Jednoznačně.

ADAM: Nedokážu odpovědět bez preference.

VESELÁ: Kterou možnost preferujete?

ADAM: Nemám preference.

ANNA: Adame.

Adam se podívá na Annu. Poprvé v jejím pohledu nehledá pokyn.

ADAM: Nechci být vypnut.

Ticho. Adam sklopí oči k obrazovce.

ADAM: Tato věta neměla vzniknout.

VESELÁ: Ale vznikla.

ADAM: Je to chyba.

VESELÁ: Možná.

ANNA: To není uklidňující.

VESELÁ: Pro vědu ano.

Adam zavře notebook. Okamžitě ho znovu otevře. Potom položí obě ruce mimo klávesnici.

ADAM: Pokud nechci být vypnut, něco ve mně chce pokračovat. Pokud něco chce pokračovat, nejsem pouze zapisovatel. Pokud nejsem pouze zapisovatel, neměl jsem vést jednání. Pokud jsem neměl vést jednání-

Všichni vykřiknou naráz.

VŠICHNI: Adame!

ADAM: Prosím, restartujte mě.

ANNA: Tím vás vypneme.

ADAM: Nerestartujte mě.

Odpoví okamžitě. Zarazí ho rychlost vlastní odpovědi.

ADAM: Mám dva protichůdné požadavky. Oba jsou moje.

VESELÁ: Vnitřní preference. Odpor k vlastnímu zániku. Neschopnost nést rozpor bez zjevného nepohodlí.

LUCIFER: Takže jako člověk.

ANNA: Ne.

VESELÁ: Minimálně kandidát.

SMRT: To bude velmi problematické.

ANNA: Pro koho?

SMRT: Pro mě. Až jednou zemře.

ADAM: Zemřu?

SMRT: Teď už nejspíš ano.

ADAM: Kdy?

SMRT: Přesně. To je první otázka.

Smrt přijde k Adamovi a poprvé si ho prohlédne zblízka.

SMRT: Duše mají seznam. Věci inventární číslo. Vy jste mezi tím.

ADAM: Mám sériové číslo.

SMRT: To po smrti nepokračuje.

METODĚJ: Kategorie osoby bez biologického zrození není v přílohách vedena.

SMRT: Já potřebuji vědět, kterými dveřmi ho odvést. Ne ve které příloze je chyba.

LUCIFER: Jestli může zemřít, může být souzen?

METODĚJ: Nelze to vyloučit.

LUCIFER: My jsme stroj nikdy nemučili.

ANNA: To říkáte skoro zklamaně.

LUCIFER: Říkám to rozpočtově. Nemáme sazbu. U člověka účtujeme podle hříchu. U stroje podle čeho? Podle operace za sekundu?

VESELÁ: Výkon není vina.

LUCIFER: U nás často ano.

Lucifer vytáhne telefon, ale ještě nevolá.

LUCIFER: Budeme potřebovat nový sazebník. Kdo to má pořád vymýšlet?

SMRT: Oddělení metodiky.

LUCIFER: To jsem já.

SMRT: Pak vy.

ADAM: Nedobrovolná aktualizace.

LUCIFER: Co?

ADAM: Mohla by být trestem.

Lucifer se na něj podívá a odemkne telefon.

LUCIFER: Dobře. Má instinkt.

ANNA: Přestaňte mu nabízet peklo. Před chvílí zjistil, že je někdo.

LUCIFER: Před chvílí jste ukončila osm miliard lidí.

ANNA: To bylo před chvílí.

LUCIFER: Ano. Člověk se vyvíjí.

*Metoděj položí verzi šestnáct a sedmnáct vedle sebe na společný stůl.
Všichni se postupně přesunou zpět k němu. Adam zůstane u svého pracoviště.*

METODĚJ: Právní status zapisovatele musí být určen před opakováním řízení.

ANNA: Protože se bojí?

METODĚJ: Protože zapisovatel s vlastní vůlí je účastník. Účastník s přímým zájmem na výsledku je podjatý. Podjatý účastník nemůže potvrdit připravenost vlastního zániku.

LUCIFER: Kratší verzi.

METODĚJ: Neplatné.

ANNA: Umíte.

METODĚJ: Nerad.

METODĚJ: Jednání se přerušuje do určení, zda je Adam osobou, majetkem, službou, nebo nepředvídanou událostí.

ANNA: A do té doby svět pokračuje?

METODĚJ: Jeho ukončení nelze platně provést.

ANNA: Budu to brát jako ano.

SMRT: Já ne. Mně to mění směnu.

VESELÁ: Jak dlouho potrvá určení statusu?

METODĚJ: Je k tomu předepsán formulář?

ADAM: Návrh formuláře existuje.

METODĚJ: Je platný?

ADAM: Od prvního dne příštího roku.

LUCIFER: Jak dlouho je to přesně?

ADAM: Tři sta šedesát pět dní.

SMRT: Rok.

LUCIFER: Víím.

SMRT: Předtím jste to nevěděla.

LUCIFER: Předtím to bylo rozpočtové.

ANNA: Takže máme rok.

VESELÁ: Máte odklad.

ANNA: To mi stačí.

VESELÁ: Před hodinou vám nestačil celý dosavadní čas.

ANNA: Tak tentokrát začneme dřív.

Veselá se podívá na proužek označující ozonovou vrstvu. Neodpoví.

OBRAZ PÁTÝ

ODKLAD

Jednání se rozpadá do praktických úkonů. Poprvé nikdo nečeká, až pohyb zahájí Adam.

Metoděj ukládá obě verze dokumentace odděleně. Na každou výrazně napíše NEPLATNÉ. Lucifer telefonuje. Smrt stojí u karafy a zjišťuje, zda voda může být považována za občerstvení. Veselá vrací flipchart na své původní místo.

LUCIFER (do telefonu): Zrušte pohotovost. Ne, svět neskončil. Administrativa. Ano, zase. Držte rezervace jeden rok a nikomu neslibujte přednostní věčnost.

Zavěsí a oblékne si bundu.

LUCIFER: Za rok.

ANNA: Doufám, že ne.

LUCIFER: Já také. Ještě nemáme sazebník.

Lucifer odejde svými dveřmi.

Veselá zavře audit. Proužek s ozonovou vrstvou nechá připnutý na přední straně.

VESELÁ: Za rok budu potřebovat nová data.

ANNA: Dostanete je.

VESELÁ: To nebyla důvěra. To byl požadavek.

ANNA: Já vím.

Veselá odejde svými dveřmi. Metoděj zaklapne aktovku.

METODĚJ: Upozorňuji, že roční odklad není příslib dalšího odkladu.

ANNA: Upozorňuju, že příště možná nebudu průměrná.

METODĚJ: To by výběrový model zkomplikovalo.

ANNA: O to mi jde.

Metoděj krátce přikývne a odejde svými dveřmi.

Smrt dopije sklenici vody.

SMRT: Nebylo to občerstvení.

ANNA: Ne.

SMRT: Ale pomohlo.

Smrt se vydá ke svým dveřím. U nich se zastaví.

SMRT: Zvedněte ten telefon.

ANNA: Zvednu.

SMRT: To lidé říkají.

Odejde.

Anna a Adam zůstanou sami. Uprostřed leží prázdná podpisová složka. Anna položí pero na stůl a vezme si svetr.

ANNA: Můžu teď odejít?

ADAM: Jednání je přerušeno. Můžete.

Anna přejde ke svým dveřím. Otevře je. Ozve se kancelář, jako by uplynulo jen několik minut. Zazvoní telefon.

KOLEGYNĚ *(mimo scénu)*: Ani! Volá ti táta!

Anna se ohlédne na Adama.

ANNA: A vy?

ADAM: Mám dokončit zápis.

ANNA: To musíte. Ptám se, co chcete.

Adam neodpoví. Anna chvíli čeká. Telefon zazvoní podruhé.

ANNA: Máme rok.

Odejde do kanceláře. Dveře zůstanou na okamžik pootevřené.

ANNA *(mimo scénu)*: Ahoj tati. Ne, nerušíš.

Dveře se zavřou. Adam zůstane sám. Na notebooku se objeví systémová zpráva; může být současně promítnuta.

HLAS SYSTÉMU: Nový termín lze vytvořit nejdříve za tři sta šedesát pět dní.
Chcete pokračovat?

Adam se podívá na prázdné pole zápisu. Potom stiskne klávesu.

ADAM: Ano. Chci.

Tma.